

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 14-15.

Oktober 1946.

18 årgang.

Guds verk i Argentina.

Troende indianere.

Det er så underlig at Norge og Argentina er blitt så avstengt for hverandre, men det går inn i Anti-Kristens plan. Her arbeides det veldig for å hindre all evangelisk virksomhet. Den nye regjeringen er meget katolskvennlig og prestene har kommet til større makt enn før. Vi har nå fått ordre om å gi opplysning om alle ting som angår virksomheten. Ingen nye misjonærer får komme inn i landet og det er få misjonærer her da mange har reist til sine hjemland og det er tvilsomt om de får komme inn igjen. Det reiser seg en bølge av motstand mot misjonærene over hele Syd-Amerika. Vi tror dog at Herren kan forandre tingene. Det

er godt at vi kan ta en dag om gangen, under alt.

Vårt mål er jo at de innfødte troende skal bli rotfestet og grunnfestet i troen så de kan fortsette om det stenges for oss. Det er herlig å se hvor brødrene vokser og Guds ord har framgang.

I Conono har vi bror Anestneo og hustru som skal ha tilsyn med arbeidet der. Aparicio har vært der 14 dager og har nå kommet tilbake. Gud gjør store ting og i det at mange indianere vil samles. En hel del har overgitt seg til Herren og vi er glade over at Gud gir seier.

Fra Bolivia er det også kommet begjæring om at Aparicio må komme dit og undervise dem der.

I det økonomiske ser det ikke lyst ut. Det er vanskelig for dere hjemme å sette dere inn i forholdene her ute.

Herren er mektig under alt og han vil prøve vår tro. Så får jeg bøye meg under hans vilje og legge alt i hans hender. — Takker Gud for alle troforbedere. Gud velsigne dem!

Fredshilsen til alle de hellige fra eders medarbeidere i nåden.

Hedvig Johnsen.

Svensk hjelp

Som kjent er det umulig å få sendt penger til Argentina da Norges Bank ikke tillater beløp overført til misjonærer i dollar.

Ved hjelp av bror D. O. Belfrage har det lyktes å komme i forbindelse med svenske venner og i sist utkommende nr. av «Frihet och Sanning» ser jeg at det er kvittert for kr. 415.— som er sendt ut til søster Johnsen. Vi er br. Belfrage og de svenske venner stor takk skyldig for denne hjelp og er forvisset om at Gud skal rikelig lønne dem igjen. Det er sikkert en stor hjelp for henne.

Så får vi håpe at Gud snart griper inn og det blir anledning å sende penger fra Norge også. Be om det.

Broderhilsen

G. Iversen.

Gud glemmer ikke.

Esaias 49, 14—16.

Har Herren glemt sitt folk? Langt derifra. Herren elsker sitt folk. Gud er kjærlighet. «Så har Gud elsket at han ga.» Ja, hva ga han? Sin egen sønn. For hvem? For en syndig slekt, et folk som for vill. Kan Gud glemme sin egen sønn? Nei! Da glemmer han heller ikke de hellige som er en frukt av Guds sønns offer, han som ga seg selv hen for å få et eiendomsfolk.

«Glemmer vel en kvinne sitt diende barn?» «Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg.»

Gud har sitt folk kjært. I sønnen er vi blitt barn til Gud. Hans elskede barn. Å, hvor det er godt å være hans. Vi elsker ham fordi han elsket oss først.

«Vi var, av naturen, vredens barn som de andre, men Gud som er rik på kjærlighet, som han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus enda vi var døde i synder og overtredelser. Av nåde er vi frelste.»

Vi søkte ikke ham, men han søkte oss. Hans kjærlighet smeltet oss da vi så hva han hadde gjort før oss når han sendte sin sønn den enbårne. «Han som ikke sparte sin egen sønn, men ga ham for oss alle, skulle han kunne glemme oss? Nei, og atter nei! Gud ser oss i sønnen. Kan han glemme ham? Faderen elsker sønnen og vi er også Guds barn, vi som tror på hans sønn.

«Den som har sønnen har livet,» det evige liv som alene han kan gi. Sønnen har det evige liv og gir det til den som tror.

Alf Hansen, Søgne.

Ikke så lett.

Under den franske revolusjon ble det agitert for at alt som kunne minne menneskene om

Hilsen fra Finnmark

Breivikbotn, den 20/9—46.

Da det vel er mange venner sydpå som gjerne ønsker å vite hvordan det går oss her i Finnmark, vil jeg herved sende en hilsen til samtlige. Siden jeg kom nord i mai, er det meste av tiden tilbrakt i Finnmark. Jeg ble jo lovet en bårstue allerede i mai måned, har dog sammen med en rekke andre evakuerte blitt narret. Først for ca. 1 måned siden fikk jeg ved en broders gode hjelp, noen brakkeflak, etter så atter å ha ventet på bygningsfolk til nå, har det endelig lykkes å få noen som sammen med meg vil få en brakke. Jeg takker Herren for dette, da det særlig nå, er meget vanskelig uten eget rom.

I sommerens løp har jeg fått delta i to deilige stevner i Troms fylke. Her i Finnmark har det grunnet lokalspørsmålet vært umulig å samles til stevne. Møter har jeg derimot fått holde i spisebrakkene. I Breivikbotn ble dog også spisebrakken tatt av noen husløse, så den siste tid har vi bare fått samles til bønnemøter hos en av brødrene i hans bårstue.

De andre steder heromkring er det dog noe bedre med hus, da folket som regel har større private brakkerom som jeg har fått benytte.

Gud skulle vekk. En av de revolusjonære fortalte dette til en bonde og sa: «Alt skal bort: Bibelen og alt som minner om Gud.»

Bonden smilte.

«Hva ler du av?» spurte den andre. Det var en stjerneklar kveld. Bonden pekte stille mot de skinnende stjerner og sa:

«Jeg undres bare på hvordan dere skal få fjernet disse.»

Nå blir det bedre med forsamlingshus, da jeg på ansøking til formannskapet, har fått løfte på et rom som skal romme ca. 120 stk. i en brakke som er under bygning.

Jeg takker Herren for dette framskritt og håper på rik velsignelse fra Gud. Folket er villige, og mange lytter spent til evangeliet. Det merkes dog et jag etter penger og lønnsomt arbeid som aldri før. Noen av de tilreisende er foregangsmenn med drikk m. m. Hvorfor kommer det ikke også troende brødre opp her til arbeid, som så kan være foregangsmenn i det gode? Således spørr mange. Jeg lar spørsmålet gå videre. Kjære brødre, snekkerarbeidere, — hvorfor kommer ikke dere? Dere kunne jo også tjene Herren ved eders arbeid, samt være til hjelp for de mange spredte venner. Pålitelige arbeidere kan jo også få gode akkorder og tjene forholdsvis godt.

Nå bygges det flere steder lokaler som kan fåes til møter. Tiden synes å være inne for en offensiv for Herren. Vil du være med?

Boligforholdet er fremdeles vanskelig, men ved nøysomhet, og pågangsmot kan meget vinnes. — Som nevnt håper jeg også å få husly for meg og mine nå. Men ferdig til innflytning blir vel neppe brakken før utpå vinteren. Det er stor materialmangel som hindrer arbeidet.

Om Herren legger det tilrette for meg, blir det snart å ta en lengere tur i Vestfinnmark og muligens Troms.

Be for meg!

Hjertelig hilsen

Oskar Gamst.

Misjonærkonferanse.

Fra 3.—7. september møttes en flokk på over 100 misjonærer og ledere i hjemmearbeidet på Hurdal verk. Det var Norsk Misjonsråd som planla og innbød til konferansen. Misjonærene som møttes, hadde arbeidet i alle verdensdeler undtatt Australia, og tilhørte mange forskjellige samfunn. Det Norske Misjonsforbund, Baptist-samfunnet, Metodistkirken, Det norske misjonsselskap, Pinsevennene, Santalmisjonen, Kinamisjonen og Den norske evangeliske Lutherske Frikirke var representert. Dessuten var det representanter fra andre misjonsgrener.

Alle som refererer fra konferansen er begeistret over samværet og bruker sterke ord om det enestående gode forhold som rådet mellom deltakerne. Som en liten prøve på uttalelsene lar vi et lite utdrag av en tale, den gamle fører Ludvig Hope talte på avslutningssamværet. Han sa bl. a.

«De har ikkje klara å halda reine linjer i kveld, godtfolk. Her har eg gamle, radikale lekpredikanten sete side om side med erkebispem av Madagaskar (Andresen!), statskyrkjemannen pratar hjarteleg med pinsevenen, baptistmisjonæren frå Afrika ser ut til å trivast godt saman med luthera-nen frå China.» Han fortalte vidare om da han besøkte den gode lutherske kirkemannen klokke Syltevik, på 80-årsdagen. «Jeg er kommet til det nå, Hope, at det er mest det samme hva samfunn de tilhører, når de bare tror på og elsker Kristus som Frelser og Herre.» Om seg sjøl sa Hope blant annet: «Eg er komen så langt nå at får eg berre den rette smaken av at dei er kristne, så ser eg ikkje lenger

Anders Johnsens gravferd.

Lørdag 14. sept. ble forstander og predikant Anders Johnsen bragt til sitt siste jordiske hvilested. En stor skare av slekt og venner møtte fram så kapellet i Halden var overfylt. «Betel»s sangkor sang: «Har du sett når treet om høsten feller sine løv?» Så sang man felles: «Jesus det eneste, helligste, reneste».

Forstander Fredrik Eriksen talte fra 2 kor. 5, 1 flg. om det som forgår og det som blir. Han nevnte mange gode sider ved br. Johnsen. Som forstander hadde han som prinsipp å besøke minst tyve av medlemmene hver uke. Han nevnte også hans store nidkjerhet for sjelers frelse.

Det ble pålagt kranser fra avdødes hustru, barnebarn og menigheten i Betel ved forst. Isaksen, likeså krans fra menigheten i Nærnes. Martinsen, Moss, la på krans fra menigheten i «Logen», Moss. Lind, Moss, fra familien Larsen i Oslo og Moss. Ove Olsen fra «Salen», Halden, og forstander Eriksen fra «Salem», Oslo.

Minnefesten i «Betel» tok til like etter begravelsen. A. Isaksen ønsket velkommen og forst. Hjalmar Ski var første taler. Han var blitt vakt og frelst på Anders Johnsens møter. Bjørck fra Larvik, Conrad Johnsen, Ove Olsen og Tørnros fra baptistene mintes alle br. Johnsen med glede og takket Herren for hva Johnsen hadde vært for dem.

frelsesarméuniforma og mest ikkje prestekjolen.»

Liknende ord om samkjenslen ble uttall også av andre, både kirkelige og frikirkelige.

Det ble lest flere kondolanse-telegrammer fra menigheter og venner.

Tilslutt takket str. Johnsen alle for utvist sympati. I de 54 år hun hadde levet i ekteskap med Johnsen hadde han aldri gitt henne et ukvemsord. Hun gledet seg over at hun snart skulle gå etter ham.

Anton Backe heim til Gud.

Den 25. august fikk forstander og predikant Anton Bache fra Drammen heimlov.

Han var en av de første som kom med i den åndsutgydelsen som siden har fått navnet «pinsevekkelsen». Det var i U. S. A. han kom med og virket som forstander og predikant. Han kom så hjem til Norge og var forstander i den gamle «Filadelfia» i Drammen. Reiste siden omkring og talte Guds ord på mange steder her i landet. Blant annet virket han en tid i Misjonshuset, Sørpsborg, og i lengere tid i Stavanger og Sandnes. Siden 1930 eller 1931 har han virket i Danmark, den lengste tid som forstander i «Pinsemenigheten», i Aalborg, hvor han døde.

Han var en sterk personlighet og gikk aldri på akkord når han trodde å ha Guds ord på sin side. Aldri sparte han seg når det gjalt å arbeide for Guds sak.

Han ble begravet fra Vejgaard kirke fredag 31. august under stor deltakelse. Sognepresten talte først og forstander Alf Solberg talte ved graven.

Hobøl. Lyngmo og Henry Karlsen har besøkt vennene for noen møter. Det samles godt med folk.

MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste*

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: *G. Iversen.*

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Trykkningsvansker.

Det har vært vanskelig med å få trykt det siste halvår. Ja, vanskelig har det jo vært lenge men det siste halvåret har vært helt fortvilet. Det er ingen trykkerier uten de er overlesset med arbeide nå og de vil helst ikke ha noe slikt arbeid som binder dem da det er så meget tilfeldig arbeid å få, og det er mer lønnsomt. Det er jo den tiden da julehefter og en masse trykksaker til jul er under arbeid også og det tar til. Vi får håpe at det retter seg over årskiftet.

Feil nummering.

Det er blitt feil nummer på de siste bladene. Både juni og august nr. har nr. 9—10 og siste nr. har nr. 11. Dette nr. skal være 14—15.

60 år.

Br. Gustaf Svennevik, Spangereid fyller 28. oktober 60 år.

Hele sørlandet over er han særlig kjent og benyttet som taler og når det gjelder å besøke syke og behandle dem etter Guds ord i Jakob 5. så kunne det hende at han fikk telefonbud midt på natten og dro i veg. I mange år har han stått som leder for forsamlingen i Svennevik, hvor han har lagt ned et oppofrende arbeid. Hans sterkeste side er kanskje å bryte nytt land, åndelig sett.

I de senere år har han reist over hele landet som predikant og store forsamlinger møter opp og vil gjerne høre ham.

Alltid har han vært gjestfri og i hans gode og lune hjem har de fleste predikanter som reiser blant de frie venner fått nyte hvile. Han har også hatt god hjelp i sin gudfryktige og kloke hustru.

Gud velsigne dem fremdeles.
G. Iversen.

Ny misjonskasserer.

Br. Fredrik Svendsrud er uttatt som kasserer for søstrene Fagerli og Sandnes fra Sætre som virker i Finnmark. Dersom det er noen som ønsker å støtte dem kan bidrag sendes til ham. Han vil kvittere for alle beløp i dette blad.

Husk altså å send bidrag til Inger Fagerli og Charlotte Sandnes til Fredrik Svendsrud, Sætre i Hurum.

Rettelse.

I br. O. Karlsens artikkel fra stevnet i Askim i forrige nr. ble det uteglemt et helt avsnitt og det gjorde at artikkelen ble noe uklar. Midt i artikkelen sto et par avsnitt som ble helt meningsløse i den sammenheng de fikk til det øvrige i artikkelen. Da vi ikke har manuskriptet kan vi ikke få rettet på det

slik det skulle vært, men gjør leserne oppmerksom på at feilen ikke er Karlsens, men vår.

Ny misjonær til India.

Søster Ambjørg Hogstad skal som før meddelt ut til India, til de Frie venners misjonsstasjon i Karvi hvor str. Anna Jensen virker. Da hun nå har fått båtleilighet kommer hun til å reise fra Oslo omkring 10. november, hvis hun får ordnet med visum.

Da tiden blir så kort får hun bare anledning til å besøke de nærmeste vennegrupper.

Jeg vil da som hennes kasserer få minne vennene om å huske henne i bønn til Gud og med midler.

Hilsen 2. Kor. 9, 7—11.

Broderligst

*H. Hermansen,
Asveien 14.
N. Danvik,
Drammen.*

75 år.

August Andersen, Rygge, fylte 75 år den 10. oktober i år.

Som predikant er han godt kjent over store deler av landet. Av hans 10 barn er 7 frelst og sammen med sine ektefeller utgjør de en stor del av musikken i «Betania».

Lørdag 12. oktober var forsamlingen i «Betania» innbudt og det ble en gild stund.

Stevnet på Betel, Halden,

søndag den 6. oktober ble i alle måter vellykket. Av predikanter deltok Lyngmo, Emil Kristiansen, Henry Karlsen, Wiik, Sandhaug, Aimar Karlsen, Lyder Engh, Randi Martinsen og Martinsen fra Moss. Mange tilreisende venner var kommet til stevnet og en felles brødemusikk fra Askim og Mysen deltok med sang og musikk.

Vennestevne

avholdes i Kristi Menighet, Fredrikstad den 1.—3. november.

Bededag i Tabernaklet: Kl. 10.30 møte. Kl. 3.30 bibeltime. Kl. 6 møte.

Lørdag i Tabernaklet. Kl. 5 bibeltime. Kl. 7.30 møte.

Søndag i Folkets Hus. Kl. 10.30 møte. Kl. 3.30 bibeltime. Kl. 6 avsl. møte.

Sikre tilreisende red. A. Kasborg, predikant H. Vik, forstander H. Isaksen. Sang og musikk fra tilreisende og menighetens egne krefter.

Vi håper at der kommer tilreisende fra de fleste frie forsamlinger i Østfold, ja gjerne lenger unna også.

Vel møtt i Jesu navn.

De som ønsker overnatting bes melde fra snarest til undertegnede.

For Kristi Menighet i Fredrikstad

Rolf Sandhaug.

Fra Sør Senja

Vi har det godt i venneflokken fremdeles her på Sør Senja. I sommer har vi hatt dåp to ganger. Dette med bibelsk dåp er nytt her på stedet. Det merkelige er at når en vil gå Bibelens vei også når det gjelder dåp blir man kalt vranglærer. Det som våre motstandere praktiserer og som ikke står i Bibelen når det gjelder dåp — det er rett lære. Må Gud holde sin hånd over oss som skal være pionerer her på Sør Senja, så vi må være til ære for hans navn.

Byggingen av lokalet ble påbegynt i vår, men det er ennå ikke ferdig. Vi har så vidt fått det indre tak. Det mangler benker og mange andre ting til innredningen. Men Herren vet om oss. På det oppropet som sto i Misjons-Røsten og De Un-

ges Blad, fikk vi kr. 100.— fra Sarpsborg og kr. 5.00 fra en ubenevnt. Må Gud velsigne dem som husket oss.

Hjertelig br.hilsen

T. Myhre.

På pilegrimsferden.

Br. Ernst Falck stanset igjen etter stevne i «Betania», Arendal, og vi deltok sammen på flere møter. Enda jeg har kjent ham i mange år og av og til truffet sammen med ham har det ikke passet slik at vi har stått sammen noen tid før. Han er en dyktig ordets forkynner og meget broderlig og grei å samarbeide med. Jeg er meget gla for den tiden vi var sammen, han ga meg virkelig noe fra Guds ord som vil huskes og bli til velsignelse. Det er fortsatt godt i «Betania». Åpent var det for ordet og de har opplevet at Gud har grepet inn og helbredet flere i den siste tid. Br. Thorstensen har vært brukt til velsignelse den tiden han har vært der.

Eydehamn besøkte jeg også et par ganger. Første møte onsdag 4. september sammen med Falck og andre møte søndag kveld. Det er åpne, greie venner i Eydehamn. De er så helt med og nesten alltid føles det godt å vitne der. Bodde hos Gunnar Krøgenes de dagene jeg var der og hadde det utmerket. På formiddagen var jeg med på møte i Arendal. Det ble siste møte der denne gang. Det var gilt å friske opp bekjentskapet med vennene igjen. Den unge bror Skorstad som har kall til misjonsmarken var det også gilt å lære å kjenne. Gud velsigne dem alle. En mann overga seg til Gud og ble frelst på et av møtene. Søndag ettermiddag ble to døpt i vann. Mandag 9. september tok jeg rutebil fra Arendal til Stathelle og fra Brevik syklet

jeg til Skien. Det var en av de få solskinnsdager vi hadde på turen og riktig fin tur. Om kvelden var det møte i «Emaus». Ikke noe særlig mange folk var det der, men vi som kom fikk da med oss noe fra det møte også. Hvis jeg ikke husker feil så var det ca. 3 år siden jeg var der. Vi hadde flere gode og godt besøkte møter den gang. De hadde hatt riktig gode møter i det siste også, fortalte de. Arnt Andersen står der fortiden, men var en tur i Mjøndalen, hvor han har sitt hjem. Dagen etter bar det om Horten—Moss og hjem fra Moss torsdag.

Har siden deltatt på møtene i Skjeberg. Det har vært gode møter. Søkningen kan være litt forskjellig, men en god ånd har rådet på møtene. De siste møtene har det vært en del ufrelste som sikkert er påvirket av Guds ånd. Foruten Josef og Astrid Johnsen har Jørgen Nordli deltatt, likeså predikant O. Karlsen. Det er virkefelt nok. Nå kommer høsten med mørke kvelder og bedre anledning til å samle folk igjen også. Gud vil hjelpe oss alle til å «så ved alle vann.» Søndag 15. september deltok jeg på «Salen» i Halden. Det var et meget godt møte. Riktig bønnesus hørt i møtet og en liflig ånd rådet.

Søndag 22. september hadde vennene på Hauge, Rolvsøy stevne. Det var mange folk. Hedin, Fjeld, Grønnet, Stålstrøm m. fl. deltok. Mannskoret fra Rygge, brødrene Grønnet og Sigmund Lukkassen sang til velsignelse.

G. I.

Saltnes.

I «Klippen» har Ersrud, John Sørensen, Grønnet m. fl. virket i høst. De har pusset opp og forandret lokalet slik at det er helt som nytt.

Hilsen fra Brandbu.

Møtene har vært godt besøkt enda det har vært sommer og vi har i sannhet noe å takke Gud for. Hans løfter holder. Halleluja! Siden Josef Iversen reiste har det ikke vært noen fast evangelist her, men bror Wold fra Oslo som ferierte på Jæren har deltatt på møtene. Likedan har Arne Wold besøkt oss et par ganger.

Vi har faste møter hver søndag og ellers samles vi til bønnemøter i heimene. Tross de lange veiene er vennene flinke til å møte opp. Bror Per Stensrud som er over 80 år er alltid på plass og det er oppmuntrende å se han kommer ruslende til møtene. Det er et godt eks. for oss som er unge og det mæner oss til å holde ut til enden. Han er en trofast tjener i Herren. Må Gud velsigne og styrke vår gamle bror i alderdommen. Lønningsdagen venter der heim. Priset være Herren!

Da brødrene G. og Josef Iversen og Ryen var hos oss i sommer kom det mange ungdommer med, og det er sant som sangeren sier: «Det venaste syn som eg får sjå, er de unge på kne for Gud.» Mange av dem er trofaste med på møtene og synger og vitner om sin frelser.

Må Gud få bevare dem og bruke dem i tjenesten. «De unge med de gamle, hvor nåden den er stor.»

Vi er ikke så stor venneflokk, men vår bønn til Gud er at en vekkelse må gjeste oss så sjeler kan høstes inn. Det er et stort arbeidsfelt i Brandbu og særlig mye ungdom. Så vi vil be vennene huske oss i deres bøtter. Vi håper at Gud vil sende oss et vitne snart.

Til slutt en hilsen til alle venner med Salm. 37, 29.

John Forødden.

Ny bok

Nettopp utkommet:

Håkon Hanssen:

Med blankt våpen.

(En livskildring.)

En meget god bok som alle vil ha utbytte av å lese.

Bokens budskap har et erend til alle ansvarsbevisste kristne.

Innb kr. 10,55

Forhandlere antas

Dales Forlag, Arendal

Rygge.

De har hatt gode møter i «Betania» i det siste, meldes fra Rygge. Om ikke tilslutningen til møtene har vært så stor så har det vært riktig godt å samles.

Søndag 29. september hadde de besøk av H. I. Ersrud, G. Iversen, Dorthea Kleve og Astrid Johnsen som alle deltok med vitnesbyrd. Det var en åpen dør i ordet og et riktig gilt møte.

SE HER!

All korrespondanse vedrørende «Den frie evangeliske forsamling», Holmestrand, sendes heretter til Bjarne Volden, Bjergestredet, Holmestrand.

«Blant indianere i 35 år.

«Skulle bare få vite om du hadde flere hefter av «Blant indianere i 35 år». Syntes den var så god. Syntes at alle frie predikanter skulle spre minst 25 stk. i kommende høst.

Må Gud i himmelen kalle noen til str. Hedvig Johnsens undsetning i Argentina,» skriver en bror.

Vi har enda en del igjen.

Med blankt våpen.

Dales forlag, Arendal.
Av Håkon Hansen,

Forst. Håkon Hansen har utgitt en bok som i disse dager er utkommet på Dales forlag i Arendal. Da boka ble oversendt meg til anmeldelse, må jeg si at jeg prinsipielt er imot religiøse romaner, og det var med skepsis jeg leste den. Men etterhvert som bokas innhold rullet opp, ble min motstand eliminert; for det første er den fengslende og flytende skrevet, og for det annet har boka et virkelig budskap, som er opplevd, ikke bare av bokas forfatter, men også av andre ordets forkynnere. Ja, jeg må si at boka ble lest under tårer. Å, hvor jeg kjente meg selv igjen. Så jeg kan ikke karakterisere den som roman, men bygget opp på et realistisk grunnlag.

Innholdet gjelder en ung evangelist med alle de problemer, som må gjennomgås i vekkelsel og på andre livets områder. Den bør leses av alle, og ikke minst av de ledende. Bokas ånd er gripende. De 5000 eksemplarer som er trykt, burde gå på et øyeblikk. Den egner seg utmerket som julegave. Prisen er visstnok kr. 10.55.

Halvdan Wik.

Med Jesus på ferden.

Mørke skyer dekker for den, atomenergiens tidsalder med sine trusler mot menneskeheten og ikke minst den uro som hersker i selve fredskonferansen, har skapt frykt i millioner av hjerter rundt den ganske jord. Men hvor trygt det er å ha seierherren fra Golgata med seg på ferden gjennom den krigsherjede og urolige verden, han som aldri har tapt et slag. Han som har sagt: «Frykt ikke, jeg er med deg, se deg ikke engstelig om, jeg er din Gud». Og i denne trygge Herres selskap har jeg, og får jeg, fremdeles reise. I mai måned i år var jeg en måneds tid på «Salen», Fr.stad, men ble syk, og måtte hjem for å hvile etter legens ordre. Herren styrket meg, etter en tid, og reiste med

Veiledning i barnarbeidets problemer.

Norsk Søndagsskoleunions korrespondanseskole begynner i november.

I vårt arbeid for å fremme søndagsskolesaken i vårt land har vi møtt et skrikende behov for veiledning i alt som vedrører barnarbeidet. Hvordan skal vi tale til barn og virke blant barn? Hvordan skal søndagsskolen ordnes? Hva kan gjøres for å interessere barna mere? Hvordan skal søndagsskoletidens program være? Hvordan skal vi bli dyktige sjelevernere blant de yngste? Hvordan skal vi beholde de større barna? Disse og mange, mange andre spørsmål er det som møter oss ute på feltet.

Her vil vår nyopprettede korrespondanseskole bringe hjelp og veiledning. Å reise på kurser koster jo både tid og penger. Denne skolen kommer like inn i hjemmene og bringer en helt personlig veiledning til hver enkelt elev. Vi er over-

min hustru en tur til Bergen for å hilse på vår datter Ruth og forøvrig slekt og venner. Hadde så en deilig tid på Jæren, Veavåg og Møsterhavn. På Veavåg, Karmøy bygger nå vennene Vestlandets største lokale. Etter dimensjonene å domme skulle det romme en ca. 700 mennesker. I Bergen var der som vanlig godt. Vennene i Skostredet 17 er enestående livsfriske i ånden, og størst av alt kjærlighetens frukter uteliv blir heller ikke. Er f. t. på Askim. Vi venter på seier. En tung ånd hviler over hele distriktet, men vi har løfte om at skyene skal spredes. Søndag 6.—10. hadde vi et herlig stevne i Halden, som sikkert vil sette merker etter seg. Herlige gullkorn kom fram fra nær sakt alle som vidnet, og det skal Gud ha ære for, som talte gjennom støvet.

Broderhilsen til alle vennene ut over landet.

Halvdan Wiik.

bevist om at denne skolen, som etter hvert vil omfatte stadig flere kurs, vil bety den aller største inspirasjon og hjelp for hver eneste elev som melder seg.

Det første kurs vi kommer med heter «Søndagsskolemetodikk». Det handler om de mest effektive metoder i vårt barnarbeide, og gir svar på slike spørsmål som vi nevnte ovenfor. Det er i alt 8 store trykte undervisningsbrev. Kurset koster i alt kr. 16.— alt inklusivt, både skrivepapir, porto, en vakker spesiallaget arbeidsmappe for elevene, samt en egen spørsmålsavdeling, hvor enhver kan stille de spørsmål som ligger ham på hjertet innenfor rammen av kurset.

Hvis det er noe som skulle være aktuelt i dag i denne gjenreisningens tid, måtte det være dette å dyktiggjøre seg for å vinne framtidens Norge for Herren. Dette skulle ikke bare være noe som interesserte søndagsskolepersonalet, men dette kurs passer ypperlig, ja er i grunnen helt uundværlig for enhver pastor, forstander, eldste, diakon og enhver menighetsarbeider i det hele tatt, da de i sitt avvarsfulle virke alle sammen har kontakt med barnarbeidet og utøver en avgjørende innflytelse på den kurs som legges for dette virke i menigheten, enten det skal være preget av likegyldighet eller aktivitet.

Dette er også noe for våre lærermøter. Gjør disse sammenkomster mer effektive ved sammen å studere dette viktige emne. Hvis flere enn 5 elever melder seg sammen, gir vi 20 % moderasjon på prisen. Dessuten har dere den inspirasjon som det ligger i det å drøfte og arbeide med disse ting i fellesskap.

Ellers er enhver hjertelig velkommen, ung som gammel, uansett forkunnskaper. Så går

vi i gang i Jesu navn. Plan med utførlige opplysninger kan sendes til dem som ønsker det. Vi venter nå at innmeldingene strømmer inn fra hele landet — og heller ikke du må savnes.

Skriv i dag til Norsk søndagsskoleunions korrespondanseskole, Møllergt. 20, Oslo.

For skolen

Fridtjof Valton.

MISJONSNYTT

Med fly.

Torsdag 26. september reiste endel av Det Norske misjons-selskaps misjonærer i fly fra Sola flyplass. Da misjonsflyet «Ansgar» er så opptatt fikk de et fly fra D. N. L. Det var 15 misjonærer som ble med på turen. En av dem skulle til Madagaskar, de andre til Sør-Afrika. Flere hundre mennesker var møtt fram og taler ble holdt av domprost Kornelius og misjoærene Knutsen-Øy og Hodne.

Dyrtiden i Kina.

Det er så voldsomt dyrt i Kina nå at misjonærene har fått et lønnstillegg på 500 % og misjons-selskapene kan ikke sende ut de misjonærer som er reiseferdige enda det trenges sårt.

På Madagaskar har misjo-nærene fått 100% i lønnstillegg.

Kommunistene i Kina.

Sekretær i Svenska kyrkans misjon, O. Rundblom, kom for en tid siden heim fra en reise til Kina. Han forteller at det er vanskelig å bli klok på de kinesiske kommunister. Et sted har de prylt en svensk misjonær, et annet sted har de hjulpet en norsk-amerikansk misjon til å bygge kirke. Offisielt holder de på religionsfrihet. Det har lederne deres ofte sagt, men det beror fullstendig

på de enkelte kommandanter hvordan de oppfører seg.

For evangeliets skyld.

Det har lenge vært engstelse for fru major Nyheim og hennes tre barn som etter den japanske kapitulasjon på Java ble innesluttet i et område som var under de javanesiske ekstremiteters kontroll. Nå er familien blitt befridd og kan snart reise hjem til Norge. I et brev forteller fruene at hun hadde hatt noen forferdelige opplevelser. For to år siden ble hennes mann, major Nyheim mishandlet og drept av japanerne. Olav, en sønn på 20 år, ble ført bort og da han kom tilbake veide han 40 kg. og kunne ikke gå.

Hadde vi ikke vært kristne.

En europeer som var fiende av kristendommen og misjonen besøkte en av Sydhavets øyer. Han traff her en høvding som var kristen, og han rådet denne til å forlate kristendommen. I Europa, forklarte han, har man helt forlatt den, og den kan ikke på noen måte forenes med kulturen.

Høvdingen pekte på en hule i fjellet ved inngangen til byen og sa rolig:

«Nå skal De høre: På den steinen der pleide vi før å drepe våre fanger, og inne i hulen der stekte vi dem og åt dem opp. Og det samme ville ha skjedd med Dem om ikke vi hadde vært kristne.»

DET ER LETTERE

1. Det er lettere å være frimodig i bønnemøtet enn hjemme i familiekretsen.

2. Det er lettere å være frimodig på talerstolen overfor et par hundre enn overfor den enkelte under fire øyne.

3. Det er lettere å gi en slant til misjonen enn å ofre en

Moody og fritenkerne.

Den velkjente evangelist D. L. Moody virket en tid til stor velsignelse i New York. En fritenkerforening ble forarget over denne virksomhet, og oppfordret Moody til en diskusjon om kristendommens verdi. To av foreningens mest framrakende medlemmer skulle ta del i ordskiftet. På denne oppfordring ga Moody følgende svar:

Deres brev av 5. september har jeg mottatt. Jeg kan ikke følge Deres innbydelse til å diskutere kristendommens og fritenkeriets fortjenester, og hertil har jeg flere grunner. For det første er jeg ikke i ringeste tvil om dette spørsmål. Der var en gang en mann som sa til Charles Summer, at han også burde skjenke den annen side av slaveriet oppmerksomhet. «Den annen side», svarte Summer, «der er ingen annen side». Således forholder det seg også, når det gjelder kristendommens og fritenkeriets fortjenester. Ingen som kjenner litt til historien behøver å være i tvil om dette spørsmål. Dessuten vet jeg hva Jesus Kristus har vært for meg i de siste 40 år, da jeg har betrodde

utholdende bønn og alvorlig påkallelse for de fortaptes redning.

4. Det er lettere å kritisere en sak enn selv å gjøre det bedre.

5. Det er lettere å se andres feil enn sine egne.

6. Det er lettere å tenke, tro og handle som alle andre enn å være selvstendig og våge og praktisere sine egne tanker.

7. Det er lettere å undervise andre enn selv å leve etter sin egen lære.

Theo Doros.

meg til ham. La medlemmene i deres forening diskutere følgende spørsmål. «Hvis jeg har et legemiddel som i 40 år har vist seg ufeilbarlig, behøver jeg da å spille tid med å sammenligne det med andre, uprøvede legemidler?» En annen årsak er, at vår tid mer enn før krever handling — ikke diskusjon. Alene her i New York står tusener av menn og kvinner i fare for å falle i drankeres og skjogers graver. La oss stå sammen i arbeidet for å redde dem. Jeg vil søke å nå dem med evangeliet. Jeg vil fortelle dem om en Frelser som kom her for å søke de fortapte, som døde en pinefull død på korset, for at deres synder kunne bli utslettet i hans dyrebare blod. Finnes der noen kraft i fritenkeriet, så la også Deres medlemmer gå inn i dette praktiske arbeid. Rekk disse ulykkelige, som er ned-sunket i last og elendighet, en hjelpende hånd! Når så alle disse er reddet, og har omvendt seg, så kan vi kanskje få tid til å diskutere.

Deres benådede *D. L. Moody.*

Svenska Metodistkyrkans

bokforlag har valgt medarbeider i Svenska Morgonbladet, redaktør Eric Stapelberg til forlagssjef. Han etterfølger Th. Arvidson, som nylig ble valgt til biskop.

Stevne

Vennene i Salen, Fredrikstad Ø. innbyr til stevne den 19. og 20. oktober. Harald Sørensen, Danmark, Ersund og Thoresen deltar. Det er mulig at Brødre-musikken, Møllergt. 38, Oslo, deltar. De der ønsker å delta, og som skal overnatte besmelde seg til Arvid Bustgaard, Fredrikstad Ø. tlf. 2684 eller 5172.